

Βυζαντίου εἰς Ὀδησσὸν καὶ ἐπὶ τῶν σφραγίδων τῶν
 ῥώσων τελωνοφυλάκων.

Κατέπια ἐν τούτοις τοὺς ἀναβαίνοντας σπαρακτικούς
 λυγμούς μου καὶ ἔσπευσα ν' ἀντικρύσω τὸν φίλον μου
 ἐν ὅλῃ τῇ ἀκτινοβολῇ τῆς νέας μου μεταμορφώσεως καὶ
 τοῦ νέου μου πύλου.

— Ἔτσι μάλιστα, ἐφώνησεν ὡς μὲ ἀντίκρυσεν, ἔτσι
 ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ σὲ παρουσιάσῃ καὶ εἰς τὸ θέατρον ἀπό
 ψε. Πᾶμε νὰ πάρωμεν εἰσιτήρια.

— Στάσου, ἀδελφὲ μιὰ στιγμή.

— Τί θέατρο; ρούσικο; Εὐχαριστῶ. Ἄφηνέ με ἤσυχο.

— Ρούσικο μάλιστα, ρούσικη ὄπερα, τὸ Cloches de
 Corneville (ἡ Καμπάναις τῆς Κερατῆς).

— !!!

— Ναι, ναι, θ' ἀκούσης ἀπόψε τῆς καμπάναις τῆς Κε
 ρατῆς ῥωσικά.

— Νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, τρέμω: φοβοῦμαι μὴ μὲ
 ξεκωφάνουν, ὡς ἡ καμπάνης τῶν ἐκκλησιῶν των.

— Μωρὲ ἔλα . . .

Ἐπείσθην, δευτέραν φορὰν νῦν, ἐξ οὗ ὠρμήθη νὰ σχε
 διάσω διατριβὴν περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ρητορικῆς τοῦ
 φίλου μου ἐπὶ τοῦ ἔλληρος ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ
 ἐπ' αὐτοῦ τραταρίζομένου ἔλληρος ἢ ῥωμοῦ. Θὰ τὴν
 ἀναγνώσω ἢ θὰ τὴν καταχωρίσω εἰς τὸν Παρνασσὸν
 ὅταν τὴν γράψω, θὰ ἰδῆτε τί ἐπιχειρήματα περιέχει.

Καὶ ἀφοῦ ἠγόρασε τὰ εἰσιτήρια καὶ μοὶ ἐνεχείρισε τὸ
 ἐμὸν:

— Καὶ πῶς λέγουν ῥωσιστὶ τὸ Cloches de Corneville;
 ἤρώτησα:

— Kornevilskii Kalakala.

Διεγράψην εἰς γέλωτας ἐν μέσῃ ὁδῷ. Μοὶ ἐφάνη τόσῳ
 κωμικὸν αὐτὸ τὸ **καλακαλά**. ὥστε ἠνόησα, ὅτι θὰ ἐπιει
 θομένη καὶ νὰ πληρώσω διὰ νὰ τὸ ἴδω, χωρὶς οὔτε ἡ ρη
 τορικῆ τοῦ φίλου μου νὰ μεσολαβήσῃ, οὔτε ἡ ἰδέα τοῦ
 ἀνεξόδου. Ἦρκει νὰ ἐγνώριζα ὅτι **καλακαλά** θὰ εἴπῃ
καμπάνης!

Touriste

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ

Ἡρώτων ἓνα χαρτοπαίκτην:

— Διατὶ προτιμᾷς τὸ παίγνιδι ἀπὸ τὸν ἔρωτα;

— Διότι, ἀπεκριθῆ, δύναται κανεὶς νὰ **παίξῃ** πάντοτε,
 ἐνῶ δὲν δύναται πάντοτε νὰ ἀγαμᾶξ.

Μεσίτης, ἀνερχόμενος τὴν κλίμακα τοῦ Χρηματιστη
 ρίου, συλλαμβάνει ἐπ' αὐτοφῶρῳ δωδεκαετῇ λουστρον,
 κλέπτοντα τὸ μανδύλι του.

— Παληόπαιδο! φωνάζει ἀγρίως, δὲ ντρέπεσαι νὰ
 κλέφτης . . . ἔς τὴν ἡλικία σου.

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΔΙΚΗ.

(ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΕΝ ΣΥΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

(Συνέχει τὸ προηγούμενον ἀριθ. 366)

Ἡ ἀπολογία τῶν κατηγορουμένων, ὑπῆρξεν ἀκριβῆς
 διασαφήσις τῶν μαρτυρικῶν κτκαθέσεων. Ἐμολόγησαν

ὅτι κατέλαβον τὸν «Λούκουλλον» ἀγοράσαντες παρὰ τοῦ
 ὑπρέτου Κυριακάτου, ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ τῆς κυριότητος
 τοῦ Δημοπούλου. Ἠρνήθησαν ὅτι βεβαίως καὶ δι' ὄπλο
 φόρων κατέλαβον. Κατέδειξαν ὅτι οἱ κληρονόμοι τοῦ
 κατὰ τὸ ἡμισυ συγκυρίου Δάλκου ἐξεχώρησαν αὐτοῖς
 τὰ δικαιώματά των, καὶ κατέληξαν εἰς τὸ ὅτι ὁ Δη
 μόπουλος, μετὰ ὀκτὼ μῆνας, παρέλαβε καὶ κατέχει τὸ
 ξενοδοχεῖον, μετὰ τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῖς.

Ὡς εἶπον ἤδη, ἡ δίκη αὕτη ἔλαβε παρ' ἀξίαν διαστά
 σεις, αἵτινες τῇ ἔδωσαν διεθνή χαρακτῆρα, ἐν ᾧ καθ' ἐ
 αὐτὴν εἶναι ἀπλή. Τὰς διαστάσεις ταύτας ἀποφεύγω,
 διότι ὀφείλω ἐν στενωπῷ νὰ περιλάβω τὰ καθέκαστα δίκης
 ἐπὶ ἐξαήμερον διαρκεσάσης.

Καλεῖται ἐκ νέου εἰς μάρτυς.

Προϊστάμενος. Αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον «Λούκουλος», ὡ
 μοιάζει τὸ Hôtel de la Ville, ἢ ἐκεῖνο ποῦ πηγαίνουν οἱ
 Σιρνοί;

Εἰς ἔνορκος Σίρνος. Κύριε Πρόεδρε, ὁ Προϊστάμενος
 διὰ τῶν ἐρωτήσεων του καθίσταται ὀχληρὸς. (γέλως).

Προϊστάμενος. Κύριε, εἶμαι νοήμων.

Μάρτυς. Εἰς τὸν «Λούκουλλον» κατώκουν πλύστραι,
 μπιράριες, πόρνοι καὶ ἔγιναν βικισμοὶ παιδῶν. (Ἰλαρότης)

Καλεῖται ἐκ νέου ὁ παθὼν Δημόπουλος.

Εἰς ἔνορκος σιδηροδρογός. Τί κλίνας εἶχε τὸ ξενοδο
 χεῖόν σου; Τῆς Μάλτας ἢ τῆς Γένοβας, διότι εἶμαι ἐπι
 στήμων καὶ θὰ καταλάβω τὴν ἀξίαν των.

Δημόπουλος. Ἦζισαν 60 φρ. τὸ ἐν καὶ 40 τὸ στρώμα.

Προϊστάμενος. (Ἐνθουσιῶν ὡς ἔμπορος, ἀκούων νὰ
 γίνηται καὶ πρὸς στιγμὴν λόγος περὶ συμφερούσων τι
 μῶν, καὶ θέλων νὰ ὠφελῆθῃ τῆς περιστάσεως τῆς ἀγο
 ραπωλησίας).

— Θέλεις νὰ σοῦ σπεκουλάρῳ ἐγὼ 100 στρώματα,
 πρὸς 10 Δραχμὰς τὸ ἐν;

Μετὰ τὴν κατηγορίαν τῶν κατηγορουμένων ἔλαβε
 τὸν λόγον ὁ Εἰσαγγελεῦν Β. Λυκούδης. Ἐχει τὴν τέ
 γνην νὰ ἐξαρτᾶ τοῦ ἀκροατηρίου του τὴν προσοχὴν.
 Τὴν λέξιν ἐκλελεγεμένην, τὴν ὑφὴν χαριέντως ῥέουσαν
 καὶ πλήρη εἰκόνων, τὴν παράστασιν συμπαθῆ, τὴν κρί
 σιν ἀμερόληπτον. Διὰ τοῦ λόγου του ὁ Κ. Λυκούδης
 ἐκαυτηρίασε πᾶν τὸ χεῖρον κτυτηριάσεως. Εἶπε τὰ
 πράγματα μὲ τ' ὄνομά των. Εἶρων ἔμικ καὶ αὐστηρὸς, ἔμει
 λικτος ἄμα καὶ ἐπεικὴς. Ἐξετύλιξε μὲ τέχνην τὴν κτη
 γορίαν. Ἐσκώψε τὴν ὑπεράσπισιν ἔνθα ἡ ἀλήθεια παρε
 μορφοῦτο. Ἐπάταξε τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα, ἔνθα τὸ
 πάθος ὑπερίσχυε. Δὲν ἠδυνήθη ν' ἀρνηθῆ τὰς καταχρή
 σεις τινῶν τυραννίσκων Προξένων, καὶ ἐμειψθη τῶν Δι
 καστικῶν ἀρχῶν, ὁσάκις δεικνυνται ἐπεικειὲς πρὸς αὐ
 τούς. Ἀπολαμβάνομεν τῆς ἑτεροδικίας ἐν Τουρκίᾳ.